

6 FOTOGALERIE

Když uštkne had

9 NAŠI PACIENTI

Příběh Humairy z Myanmaru:
Cesta života a smrti

10 DOPIS Z MISE

11:45 Vezeme pacientku na sál

Bez hranic 31

Život po výbuchu

➔ strana 3

Vážení a milí příznivci Lékařů bez hranic,

Pavel Gruber
ředitel Lékařů bez hranic

během posledních patnácti let se Blízký východ stal centrem rostoucího počtu ozbrojených konfliktů. V současné době jsme svědky pokračujících bojů v Jemenu nebo Sýrii, které mají na svědomí také destrukci zdravotnické infrastruktury. A to navzdory faktu, že nemocnice, jejich personál a pacienti chrání mezinárodní humanitární právo. Výsledkem je zásadně omezená dostupnost lékařské péče pro tamní civilní obyvatelstvo.

Vážnost situace je patrná už od roku 2003, kdy začala válka v Iráku. Lidé, kteří během ní utrpěli těžká zranění, mnohdy neměli možnost získat adekvátní lékařskou péči. Pacienti, často zmrzačení výbušninami či střelbou, zůstávali postižení, někdy nemohli samostatně jíst anebo mluvit. *Lékaři bez hranic* na tento stav reagovali. Založili program rekonstruktivní chirurgie v jordánském hlavním městě Ammánu, kde naši kolegové a kolegyně doposud ošetřili přes 4 500 zraněných. A právě jejich příběhy jsou hlavním tématem aktuálního vydání časopisu *Bez hranic*.

Nicméně než se pustíte do čtení článku, ve kterém se dozvíte o ortopedických, maxilofaciálních a plastických zákrocích, komplexní fyzioterapii a psychologickém poradenství při léčbě válečných zranění, rád bych upozornil ještě na něco jiného. Konkrétně na témata zdánlivě nesouvisející a málo diskutovaná: rezistenci na antibiotika a inovativní výrobu protéz.

Odolnost vůči antibiotikům představuje ohromný celosvětový problém a v oblasti Blízkého východu je obzvlášť palčivý. Útoky na zdravotnická zařízení zásadně omezují dostupnost zdravotní péče a otázka antimikrobiální rezistence a kontroly infekcí tak logicky není prioritou. Distribuci antibiotik je navíc složité regulovat, neboť život zachraňující léčba musí dostávat přednost před potenciálními negativními dopady jejich nadměrného užívání. *Lékaři bez hranic* proto v Ammánu ustanovili takzvaný program antimikrobiální péče, jehož cílem je bojovat proti rostoucí hrozbě vysoce rezistentních bakterií správným dávkováním léčiv.

Dalším zajímavým počinem naší jordánské mise je využití 3D tiskáren pro výrobu protéz rukou. Tato inovativní metoda umožňuje vyrobit celou náhradní paži do čtyřadvaceti hodin za pětinu ceny klasické protézy. Zranění lidé tak mají lepší přístup k léčbě, díky které se mohou vrátit k důstojnému způsobu života.

Blízký východ od nás není daleko. Války, které jej sužují, dopadají nejvíce na civilisty a mezi nimi na ty nejzranitelnější – ženy a děti. A proto vám srdečně děkuji, že nám svou podporou umožňujete jim pomáhat, ulevit jim v jejich utrpení a přinést alespoň trochu naděje.

Život po výbuchu

Exploze trvá okamžik. Život zachraňující operace hodiny. Návrat do aktivního života může zabrat léta a desítky chirurgických zákroků...

Falíha pracovala na své farmě na předměstí irácké metropole Bagdádu, když stoupla na nášlapnou minu. Výbuch jí vážně poranil nohu, obličej a ruce. Zranění levé nohy byla natolik devastující, že jí lékaři v místní nemocnici museli končetinu pod kolenem amputovat.

Třidvacetiletý syrský pastýř Mohammad se během pasení ovcí jednou ocitl blízko bitvy mezi syrskými vojáky a opozičními silami. Ve válečné vřavě mu přímo před obličejem vybuchl granát – roztrhal mu bradu a Mohammad přišel i o zuby. Nemohl mluvit ani pořádně jíst. Jeho otec se ho snažil krmít, mladík při jídle však trpěl obrovskou bolestí.

Amal jako dítě ráda sledovala svou matku při práci, učila se od ní a už v deseti letech byla sama zručnou švadlenou. Později se stejnou profesí začala žít. V roce 2014 se však její život zhroutil. „Byla jsem na trhu s babičkou, když tam vybuchlo auto. Začala jsem hořet. Pokusila jsem se uhasit oheň na hrudi a těžce jsem si popálila ruce. Vlastní syn mě nepoznal. Nemohla jsem se napít vody ani spát. Ty popáleniny nešlo snést,“ vzpomíná třidvacetiletá žena ze severoiráckého města Kirkúk.

Malý Ibrahim v květnu roku 2015 utekl i se svými rodiči před válkou v jemenském hlavním městě Saná do bezpečí babiččina domu. Zdánlivého bezpečí, jak se ukázalo. Chlapec tam totiž kdesi našel láhev s čistěním odpadů a napil se z ní. Kyselina mu popálila ústa. Rty mu rozleptala tak, že se spojily dohromady a Ibrahim nemohl otevřít pusku. Nebyl schopen mluvit ani jíst.

Falíha stoupla na nášlapnou minu. Kvůli zranění jí lékaři museli amputovat kus levé nohy

Obsah

03 **Téma**
Život po výbuchu

06 **Fotogalerie**
Když uštkne had

08 **Naši spolupracovníci**
Hana Stříhalková na misi v Nigérii

09 **Naši pacienti**
Příběh Humairy z Myanmaru: Cesta života a smrti

10 **Dopis z mise**
Lucie Brázdová: 11:45 Vezeme pacientku na sál

11 **Péče o dárce**
Naši podporovatelé: Natálie Řehořová, Dekkandancers

Buďte v obraze: www.lekari-bez-hranic.cz | www.facebook.com/lekari-bez-hranic | www.twitter.com/msf_czech

Vydavatel: Lékaři bez hranic – Médecins Sans Frontières in Czech Republic, o.p.s. **Veřejná sbírka:** 111 333 / 2700 **Kontakt:** Seifertova 555/47, 130 00 Praha 3, tel: 257 090 150
E-mail: office@lekari-bez-hranic.cz **Redakce:** Jasňa Šlédrová, Iveta Polochová, Tomáš Bendl, Reena Sattar, Kateřina Smolková, Eva Habartová
Grafická úprava: Toman Design **Ilustrace:** Nikola Hoření **Cena tisku:** 2,21 Kč Foto na titulní straně: © Alessio Mamo

⊕ Během uplynulého desetiletí operovali Lékaři bez hranic v nemocnici v Ammánu více než 4 500 pacientů

Sedmnáctiletý Júsef miluje motorky. Doma v Bagdádu jezdil po večerech celé hodiny po okolí. Před zhruba dvěma roky ho však přepadla skupina maskovaných mužů. Motocykl mu ukradli a jeho navíc zapálili. Júsef skončil s vážnými popáleninami na trupu, krku a uších. Nedostalo se mu další potřebné lékařské péče, a tak se mu svaly v oblasti popálenin zkrátily natolik, že nemohl hýbat trupem, rukama a bradu měl permanentně staženou ke krku.

Dlouhodobý důsledek válek

Jakkoliv jsou osudy těchto lidí rozdílné, všechny něco spojuje. Ve svém neštěstí měli i kousek štěstí – přežili. Dostalo se jim první pomoci. Žijí však v zemích, kde zuří válečné konflikty a následná lékařská péče je proto obtížně dostupná. Díky ní by se mohli uzdravit a vrátit se k životům, které žili před nešťastnými událostmi. Tedy, aby mohli začít znovu pracovat, starat se

o rodinu... Naopak stav některých z nich byl natolik vážný, že se nemohli postarat ani sami o sebe.

Teď jsou všichni pacienti v nemocnici rekonstruktivní chirurgie *Lékařů bez hranic* v jordánském hlavním městě Ammánu.

Ta už více než deset let přijímá válečné raněné a oběti násilí z Iráku, Sýrie, Jemenu, Libye či palestinského pásma Gazy. Soustředí se na rekonstruktivní chirurgii, fyzioterapii a psychologickou pomoc, které pomáhají lidem vrátit se k aktivnímu životu. Mírní tak dopady konfliktů na nejvíce zranitelné obyvatele Blízkého východu. Pacienti nemocnice jsou zároveň připomínkou dlouhodobého důsledku válek, o kterém se příliš nemluví.

Práce na dalších deset let

Blízký východ sužují ozbrojené konflikty už roky. Války ničí funkční zdravotnické systémy, lidé chudnou a těžce poranění obyva-

telé regionu mají malou šanci na celkové uzdravení. Zranění způsobená explozemi, šrapnely, střelná poranění a vážné popáleniny totiž vyžadují specifické zákroky – ortopedickou, maxilofaciální a plastickou chirurgii.

Lékaři bez hranic zahájili program rekonstruktivní chirurgie v Jordánsku v roce 2006. Reagovali tak na dopady války v Iráku na tamní obyvatele. Během bojů mnoho lidí utrpělo zranění, která jim změnila život. Často se nemohli léčit a jejich zdravotní stav se zhoršoval. Mnoho z nich se nemohlo pohybovat, někteří zůstali připoutáni na lůžko, nemohli mluvit anebo jíst.

Jak násilí v regionu přibývalo, začali se *Lékaři bez hranic* v nemocnici v Ammánu věnovat i podobně zraněným lidem ze Sýrie, Jemenu, Libye nebo pásma Gazy. „Když jsme otevřeli tuto nemocnici, nikoho nenapadlo, že zde zůstaneme deset let. Ale po přijetí čtyř a půl tisíce pacientů a po jedenácti tisících chirurgických zákrocích je jasné,

že tady máme práci ještě na dalších deset let a že jedna nemocnice nestačí,“ upozorňuje vedoucí mise *Lékařů bez hranic* Marc Schakal.

Zachránit život. A co dál?

Zjednodušeně řečeno: léčba se v nemocnici rekonstruktivní chirurgie v Ammánu odehrává na několika úrovních.

První je chirurgická. Řada pacientů totiž po explozích bomb nebo průstřelech nemůže hýbat končetinami. Musí proto podstoupit řadu komplexních chirurgických zákroků, kdy jim lékaři operují kosti anebo nervy a šlachy. Další přicházejí se zraněními na krku, obličejí nebo čelistech, způsobenými bombami a střelbou. Těmto lidem chirurgové umějí například obnovit čelist a ústa pomocí kovových plátů a kožních štěpů. V případě vážných popálenin je nutná i plastická chirurgie.

„Mnoho pacientů, kteří přicházejí do nemocnice s maxilofaciálními zraněními, má závažná poranění obličejí. Někdy jim dokonce chybí celá spodní čelist, ret a zuby. Nemohou proto pořádně mluvit, jíst a někdy mají i problém dýchat. Proto provádíme speciální rekonstruktivní zákroky, kdy jim znovu vytvoříme čelist, rty i zuby. Je úžasné sledovat, jak lidé, po tom všem, co prožili, začínají zase mluvit, jíst a smát se,“ přibližuje lékař Rašíd Al Sammaraje.

Dalšími úrovněmi jsou fyzioterapie a psychologická pomoc. Zatímco první je nezbytná pro obnovení funkčnosti postižených oblastí a jejich posílení, psychologická pomoc je nutná proto, aby se pacienti vyrovnali s traumatickými zážitky. A výsledek?

Už zase držím jehlu

Pamatujete si Falihu ze začátku příběhu? Díky rehabilitacím bude opět schopná obstarávat běžné denní povinnosti. Dostala také protézu a v rámci fyzioterapie se s ní učí chodit.

„Když jsem přijela, byla jsem na vozíku. Byla jsem zcela závislá na synovi. Krmil mě, oblékal, koupal. Vůbec jsem nebyla schopná používat své ruce. Ale díky operacím a fyzioterapii jsem už zase soběstačná. Je mi mnohem lépe a doufám, že po další fyzioterapii se budu moci vrátit domů do Iráku a dokážu i sama chodit,“ popisuje Faliha.

Amal už zase může držet jehlu a šit. „Když jsem přijela do nemocnice *Lékařů bez hranic*, nemohla jsem odtáhnout krk od hrudi. Chtěla jsem se poškrábat, ale nemohla jsem,“ vzpomíná. Po několika operacích a intenzivní fyzioterapii může opět hýbat hrudí i krkem. „Dnes už cítím i menší bolest,“ říká nad šaty, které šije pro svou malou neteř v Iráku.

„Pojď sem!“ a „Běž pryč!“ směje se malý Ibrahim. Ačkoliv jsou jeho ústa po vypití čističe odpadů stále ještě křehká, učí se mluvit. I on podstoupil po loňském příchodu do nemocnice v Ammánu řadu operací. V jeho případě šlo o maxilofaciální zákroky a plastickou chirurgii. Teď, poprvé po více než dvou letech, může opět otevřít ústa. I díky fyzioterapii začal jíst polotuhé jídlo a otec ho učí mluvit: „Jsem tak šťastný, že mohu sledovat, jak se Ibrahim zase směje. Dá-li bůh, operace a fyzioterapie mu umožní, aby se zcela uzdravil.“

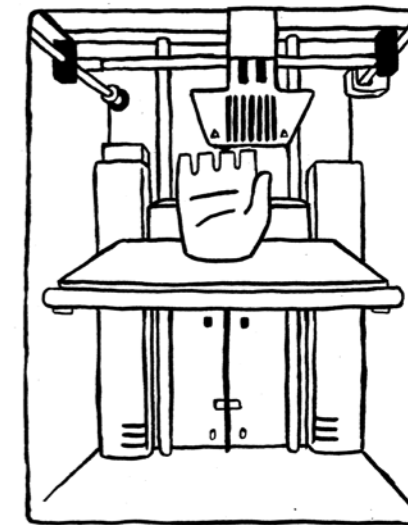
© Alessio Mamo

⊕ Amal je nadšená, že opět může držet jehlu a šit

Júsef, který má rád motorky, se také zotavuje. Díky komplexním operacím se uzdravil zcela. Už teď může jíst, pít, oblékat se a zcela samostatně se pohybovat. Nedávno se dokonce vypravil na výlet na předměstí Ammánu, kde si mohl na chvíli zase vyzkoušet jízdu na motorce. Vůbec poprvé od útoku. A mohl se na ní prohánět bez jakékoliv bolesti.

Pastýř Mohammad po svém zranění podstoupil 35 maxilofaciálních operací za dva roky. I jeho stav se výrazně zlepšil. „Můžu mluvit a jíst. Ale zjistil jsem i něco, co jsem předtím netušil. Sny se mohou plnit,“ vypráví. Zatímco trávil čas s ostatními pacienty na klinice a byl v kontaktu s přáteli doma v Sýrii, naučil se číst a psát. „Teď si přeji vrátit se do Sýrie, kde mám rodinu, sousedy, přátele. A samozřejmě své ovce,“ plánuje. ⊕

3D tisk protézy je levnější a rychlejší než výroba tradičních protéz. Každá protéza navíc může být uzpůsobena konkrétnímu pacientovi.

11 000

Lékaři bez hranic provedli v ammánské nemocnici od jejího založení na jedenáct tisíc operací.

Když uštkne had

Kvůli hadímu uštknutí ročně zemře více než sto tisíc lidí a statisíce lidí ochrnou. Kvalitní a efektivní séra nejsou v řadě zemí dostupná nebo jsou příliš drahá.

© Isabel Corthiere / Lékaři bez hranic

1

1 Dvanáctiletému chlapci z Jižního Súdánu museli lékaři kvůli hadímu uštknutí amputovat prst a odstranit velké množství neživé tkáně z ruky

2

2 Jedovatá kobra egyptská (Naja haje) patří mezi největší kobry v Africe

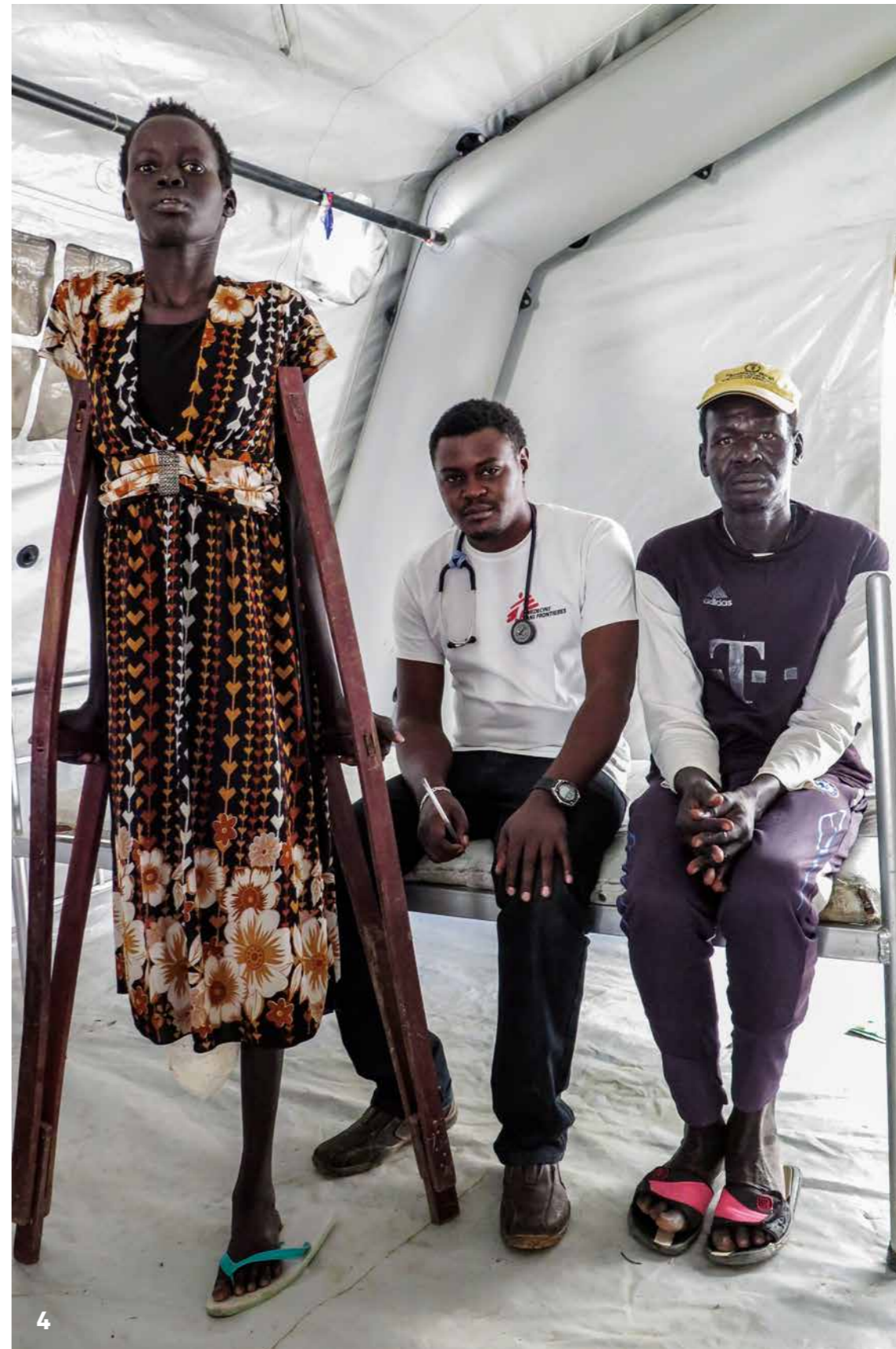
3

3 Koordinátor projektu Lékařů bez hranic v regionu Paoua ve Středoafrické republice vysvětluje místním, jak se při manipulaci s mrtvým hadem nezranit

4 Nyekouny přišla o nohu, protože se neléčila včas. Dva roky po uštknutí jí začala hnit kost i maso na noze. Chirurgové Lékařů bez hranic jí museli nohu amputovat, aby předešli dalšímu poškození

© Gabriel Martinez

© Alexis Huguet

4

© Alexandra Malm / Lékaři bez hranic

Naši spolupracovníci

© Hana Střihavková, manažerka financí a lidských zdrojů

Od loňského prosince pracuji na administrátorské pozici jako manažerka financí a lidských zdrojů na projektu v oblasti Zamfara na severozápadě Nigérie. Velkým problémem v této části země jsou otravy olovem a dalšími těžkými kovy kvůli kontaminaci v důsledku těžby zlata. Naše nemocnice se soustředí na léčbu dětských pacientů, u nichž jsou následky nejzávažnější.

U nás jsme většinou zvyklí na užší specializaci, jako je například účtování cestovních nákladů či bankovních transakcí,

nábor nebo vzdělávání. Na misi mám ale na starosti úplně všechno, navíc s částečným přesahem do logistiky. Jsem zodpovědná za kontrolu účetních aktivit, za komunikaci se zaměstnanci, bankou i dodavateli, za finanční řešení pro plánované projektové aktivity, nábor, vzdělávání, výplaty zaměstnanců a mnohé další.

Pokud by se něco pokazilo, nedokázali bychom efektivně řídit zaměstnance a ani náklady včetně plateb zaměstnancům a dodavatelům. To by na jedné straně

ovlivnilo naše zásobování a poskytované služby, na druhé straně životy místních, kteří by například nemohli zajistit jídlo pro svoji rodinu. Naše práce je tak spjata s velkou zodpovědností vůči pacientům i spolupracovníkům.

Náš mezinárodní tým sdílí společný cíl: zajistit, aby projekt fungoval co neefektivněji a podpořil místní komunitu v samostatném řešení vlastních problémů. To vše můžeme dělat jen díky podpoře našich dárců, kterým bych touto cestou ráda poděkovala.

#potrebujemeTe

Nové kolegy do našich projektů hledáme neustále, ale právě teď nejvíce potřebujeme členy operačních týmů: **chirurgy, anesteziology a gynekology**. Hledáme také **porodní asistentky a lékaře či zdravotní sestry** se zkušenostmi s péčí o pacienty s infekčními nemocemi. Více informací naleznete na: msf.cz/potrebujeme-te

Za posledního půlroku vyjeli do terénu:

Andrej Bebjak
lékař, Uganda

Eva Bergmanová
manažerka pro rozvoj zaměstnanců, Nigérie

Lucie Brázdová
porodní asistentka, Sierra Leone

Veronika Černíková
koordinátorka projektu, Súdán

Mariko Harada
koordinátorka projektu, Súdán

Stanislav Havlíček
farmaceut, Bangladéš

Barbora Janíková
architektka, Afghánistán

Martina Jurigová
zdravotní sestra, Sýrie

Jarmila Klieščiková
lékařka, Tádžikistán

Dušan Mach
anesteziolog, Jižní Súdán

Renata Machálková
administrátorka, Irák

Alexander Ockay
logistik, Bangladéš

Veronika Polcová
lékařka, Uganda

Michal Pospíšil
zdravotní bratr, Súdán

Pavel Roleček
anesteziolog, Sýrie

Zuzana Slovákova
farmaceutka, Malawi

Hana Střihavková
administrátorka, Nigérie

Emilia Tomaníková
anestezioložka, Středoafriická republika

Alžběta Truparová
administrátorka, Ukrajina

Cesta života a smrti

Pětadvacetiletá Humaira uprchla z Myanmaru v říjnu 2017 poté, co násilí zasáhlo její rodné město. Naši spolupracovníci ji našli koncem ledna v šoku v provizorním táboře Jamtoli v Bangladéši. Dopravili ji na kliniku primární péče Lékařů bez hranic, kde dostává nitrožilně hydratační roztok.

© Anna Surinyach

Spolu s ní je tu i její sedmiletý syn Mohammed Faisal a třípůlměsíční holčička Ruzina, která je podle lékařů slabá a trpí podvýživou. Humaira nemohla dceru od narození kojít. Pokud se našemu týmu nepodaří jí s kojením pomoci, nasadí Ruzině umělou kojeneckou výživu. Mohammed Faisal hlídá svou sestřičku a krmí ji suchary rozmočenými ve vodě.

Odchod

Když propuklo násilí, myanmarští ozbrojenci odvěkli mého muže. Nevím, jestli je naživu, nebo jestli zemřel. Vyhnali nás z našich domů, které vypálili, a nás surově bili. Když jsme se dali na útěk, byla jsem už ve vysokém stupni těhotenství. Odešla jsem se svým synem a další ženou, se kterou jsem ale během cesty ztratila kontakt. Nemohla jsem si s sebou vzít žádné věci. Několik dní jsme šli pralesem. Měli jsme hrozný hlad a přežili jsme jen díky tomu, že jsme jedli listy ze stromů. Spali jsme v buši. Konečně jsme se dostali na břeh řeky a nalodili se na člun, který nás odvezl do Bangladéše.

Cesta

Má dcera Ruzina se narodila na řece. Začala jsem rodit na lodi a celý porod trval tři hodiny. Posádka a jedna z žen mi pomohly. Po cestě jsem se cítila strašně, bylo

to hrozně těžké. Myslela jsem jen na to, že musím porodit svou holčičku a dostat ji daleko od násilí. Chtěla jsem pryč, co nejdál to šlo. Když jsme dopluli k Sha Porir Dwip (jižní cíp poloostrova Cox's Bazar), odvezli nás autobusem do tábora Jamtoli. Dostala jsem stan pro sebe a své dvě děti. Neuměla jsem ho postavit, ale nějakí vesničané mi s tím pomohli.

Současnost

Po měsíci života v Jamtoli jsem začala dostávat humanitární pomoc. Nikdy jsem ale neměla dost jídla a kvůli tomu jsem nedokázala kojít. Zpočátku mi bylo špatně. Nemohu pořádně sedět a kvůli bolesti nemůžu dělat některé věci. Veškeré jídlo, které v osadě dostanu, přináší můj chlapec Mohammed. Chodí do školy a odpoledne hraje fotbal. Pere oblečení pro svou sestru a nosí nám vodu. Doufám, že mi v budoucnu pomůže se všemi nesnáze.

Od konce loňského srpna uprchlo z Rakhinského státu v Myanmaru do Bangladéše téměř 700 tisíc lidí. Lékaři bez hranic proto výrazně navýšili svoje aktivity v Bangladéši. V současnosti tam působí téměř 3 000 místních a mezinárodních spolupracovníků. Lékaři bez hranic v uplynulém půlroce ošetřili více než 350 tisíc lidí a hospitalizovali 8 135 pacientů.

11:45 Vezeme pacientku na sál

Porodní asistentka Lucie Brázdová na své sedmé misi od loňského října pomáhá ženám v Sieře Leone bezpečně родit.

7:00 Budí mě protivný zvuk budíku. Už teď je venku příšerné horko. Dneska je pátek. Doma bych se radovala z blížícího se víkendy, tady se ale slaví úplně něco jiného. V Sieře Leone se každý pátek honosí označením „Africký pátek“. Místní si oblečou šaty z pestrobarevných látek s africkými vzory – takzvané „lapy“. Je to tradice. Jsem tady již čtvrtým měsícem, takže samozřejmě i já mám ve svém šatníku nejdny takové páteční africké šaty.

7:45 Vyrážíme se zdravotnickým týmem do města Magburaka. Lékaři bez hranic tu podporují vládní nemocnici, která je spádovou oblastí celého okresu pro všechny komplikované, porodnické i pediatrické případy. Jsme tam za pět minut.

8:00 Mířím rovnou do porodnice, kde je čas předání služby. Noční směna hlásí čtyři příjmy: jedna žena v kritickém stavu kvůli silnému krvácení po domácím porodu, jeden spontánní porod bez komplikací, jeden císařský řez z důvodu předčasného odlučování placenty, jedna žena v aktivní fázi porodu – dvojčata. Byla to rušná noc.

8:45 S lékařem, staniční sestrou a týmem zdravotních sester odcházíme na vizitu. Na oddělení šestinedělí si okamžitě všimnu ženy, která se na mě usmívá a hrdě mi uka-

zuje, jak jí jde kojení. Včera jsem asistovala u jejího porodu. Prvorodička, 17 let. Nebyl to snadný porod, ale vše dobře dopadlo. Mám radost, chválím, jak hezky kojí.

11:00 Vizita je za námi. Odcházím na porodní sál. Stav ženy v kritickém stavu se výrazně zlepšil, po dvou jednotkách krevní transfuze jsou životní funkce stabilní. Porodní asistentka mi hrdě a s radostí oznamuje: „Kluk a holka, všichni tři jsou v pořádku.“ Oddech si, žena s dvojčaty porodila, situace na porodním sále je pod kontrolou. Omyl. Staniční sestra porodního sálu se ke mně řítí rychlostí blesku, sotva popadá dech: „Lucy, Lucy, máme urgentní příjem, nejspíš prasklá děloha, stav ženy je kritický, potřebujeme pomoc.“ Ihned volám lékaře a běžím na příjem. Celý tým porodního sálu je uvnitř, lékař právě dorazil. Potvrzuje diagnózu: ruptura dělohy. Okamžitě indikuje akutní císařský řez. Podle ultrazvuku bohužel srdce dítěte nebije. Nemůžeme mu pomoci. Prioritou je záchrana ženy. Staniční sestra se rychle ujímá administrativních záležitostí – informuje rodinu, operační tým a získává informovaný souhlas. Pacientka potřebuje krevní transfuzi. Příbuzní souhlasí s darováním krve.

11:45 Vezeme pacientku na operační sál...

12:50 Po císařském řezu převážíme pacientku na pooperační oddělení. Životní funkce jsou stabilní.

13:00 Já, zdravotní sestra a lékárnice se vracíme do našeho zázemí na oběd. Lékařka asistuje u urgentního příjmu na pediatrii. Zůstává v nemocnici.

14:00 Jdu do kanceláře, kontroluji e-maily a na urgentní ihned odpovídám. Díky bohu jich není hodně.

14:30 Zpět v nemocnici. Stav ženy po císařském řezu je stabilní. Krevní transfuze pokračuje. Na porodním sále máme další dva příjmy – dvě ženy v aktivní fázi porodu, vše probíhá bez komplikací. Hádám, že obě do večera porodí.

15:00 Začátek školení. Téma: Malárie v těhotenství.

17:00 Konec školení. Spolu s kolegyněmi odjíždíme zpět do našeho zázemí. Pracovní den je u konce. I když ne tak docela... Pro každý případ musím být stále na telefonu. Doufám, že tentokrát bude noční služba klidná.

Pomáhejte svojí prací nebo koníčkem

Podpořit naši činnost můžete i tím, co umíte nejlépe nebo tím, co vás baví – například bazárkem s oblečením či tancem. Inspirujte se našimi dárci, třeba nám můžete pomoci i vy.

Natálie Řehořová

herečka

Herečka Natálie Řehořová již několik let pořádá Natálčin Bazárek s oblečením, jehož výtěžek věnuje naší organizaci. Během loňského čtvrtého ročníku, který ozvláštnila speciálním autorským vystoupením, se jí na naši podporu podařilo získat 53 782 Kč.

Proč jste si vybrala právě Lékaře bez hranic?

Odpověď je jednoduchá, protože *Lékaři bez hranic* jsou nenápadně krásná organizace. Cením si všech pracovníků, lékařů a dalších, kteří riskují svůj život za záchranu druhých. To mi dává smysl.

Jak vás napadlo zorganizovat Natálčin Bazárek?

Vzniklo to tak, že jsme si s kamarádkami dělaly večery, kde jsme si vyměňovaly oblečení, které jsme už nenosily, a při tom pily víno a vařily. Napadlo mě to udělat ve velkém a jako bonus dát peníze, které se za to oblečení vybere, na nějakou charitu.

Bazárek měl již 4. ročník. Je to v podstatě celodenní akce, ženy si vybírají oblečení, dají si kávu a domácí koláče, co napeču, muži pivo, běhají tam děti a večer je dražba různých předmětů po hercích. Zakončeno je to autorským představením, co zahrajeme jen pro Bazárek. Letos se vybralo krásných 53 782 Kč. Za to vděčím svým přátelům.

Štěpán Pechar

DEKKADANCERS

DEKKADANCERS v současnosti patří mezi přední taneční soubory v Čechách. Loni připravili benefiční večer, kterým podpořili projekty *Lékařů bez hranic* částkou 115 575 Kč.

Proč jste si vybrali právě Lékaře bez hranic?

Protože fandíme lidem, kteří chtějí pomáhat a pomáhat opravdu umí! Můj otec je lékař a často mi s obdivem říká o *Lékařích bez hranic*. Je jaksí obecně známo, že tato organizace existuje, ale pakliže není člověk nějakým způsobem přímo a aktivně zapojen do její práce, nemusí si uvědomovat, o jak rozsáhlou práci a efektivní pomoc se skutečně jedná. Chceme tuhle vědomost sdílet s našimi diváky.

Co vás při přípravě večera nejvíc potěšilo?

Seznámení se s lidmi z *Lékařů bez hranic*. Jde o lidi, kteří dělají svoji práci rádi a za práci ji nepovažují. Jsou šťastní, že mohou pomoci těm v tísní, a jejich štěstí je infekční. Během příprav představení se ukázalo, jak dobře je obecně lidem, kteří dělají něco smysluplného. Ať už šlo o tanečníky, divadelní technikáře nebo o herce Jiřího Lábusa, všichni sdíleli podobný pocit, že dělají něco dobrého a činilo jim to radost. Přiblížit veřejnosti práci *Lékařů bez hranic* považujeme za smysluplný způsob, jak tuto organizaci podpořit naším uměním.

Představení bez hranic → DEKKADANCERS

V sobotu **28. dubna 2018** se v divadelním prostoru **Jatka 78** v Praze uskuteční druhý benefiční večer souboru DEKKADANCERS.

Opět bude plné nadhledu a humoru. V představení uvidíte například komika a herce **Jiřího Lábusa** či dětskou zdravotní sestru *Lékařů bez hranic* **Jitku Kosíkovou**.

Přijďte si vychutnat vynikající taneční představení a podpořte naši práci zase trochu jinak.

Lékaři bez hranic zblízka

Interaktivní výstava, na které zjistíte,
v jakých podmínkách pracují Lékaři bez hranic.

Kde? Kdy?

Benešov
22.-25.4.

Kolín
27.-30.4.

Poděbrady
2.-5.5.

Nymburk
7.-9.5.

**Brandýs
nad Labem**
11.-13.5.

Mělník
15.-18.5.

Rakovník
20.-23.5.

Beroun
25.-28.5.

Příbram
30.5.-2.6.

Tachov
4.-7.6.

Klatovy
9.-12.6.

Rokycany
14.-17.6.

podvýživa

**přírodní
katastrofy**

ebola

**psychosociální
pomoc**

MEDECINS SANS FRONTIERES
LÉKAŘI BEZ HRANIC